

CONFIN-

Paisatges d'un confinament

Museu de Cervera / Del 10 de setembre al 8 de novembre de 2020

CONFIN_ART . Paisatges del confinament

Exposició col·lectiva. Artistes participants: Marta Agustí i Maria Mora, Teresa Alsina, Eduard Boleda, Lali Calzada, Aina Castelltort, Joan Codina, Alba Cuñé, Xavi Fonoll, Miquel Gascón, Eric Grau, Carlota Herebia, Manescal, Tomeu Montagut, Lucio Ortega, Marta Pruna, Ramon Sala, Ramon Sanfeliu, Josep M. Santesmasses, Roser Sàrries, EriK Schmitz, Alba Torres.

Museu de Cervera. Del 10 de setembre al 8 de novembre de 2020

NOVETAT!!! ACCIÓ VINCULADA CONFIN_ART . Paisatges del confinament

Recorreguts escènics, amb Goretti Narcís

Dissabtes 10 i 17 d'octubre de 2020 (de 17h a 20h. Visites cada 30')

Tria i reserva el teu recorregut escènic:

Recorregut comiat (tristesa, solitud, pèrdua, comiat silencis)

Recorregut temps (temps per pensar, re connectar amb la casa, amb la natura)

Recorregut boig (pors, incerteses, casa presó)

Amb reserva prèvia per a grups reduïts (fins a 6 persones)

El visitant viurà l'exposició a partir de la recreació d'experiències per part d'una actriu que dialogarà de forma lliure amb les obres i el propi públic.

Vols viure una visita experiència única? T'agradaria veure l'exposició a través d'una mirada personal que et convidi a la reflexió?

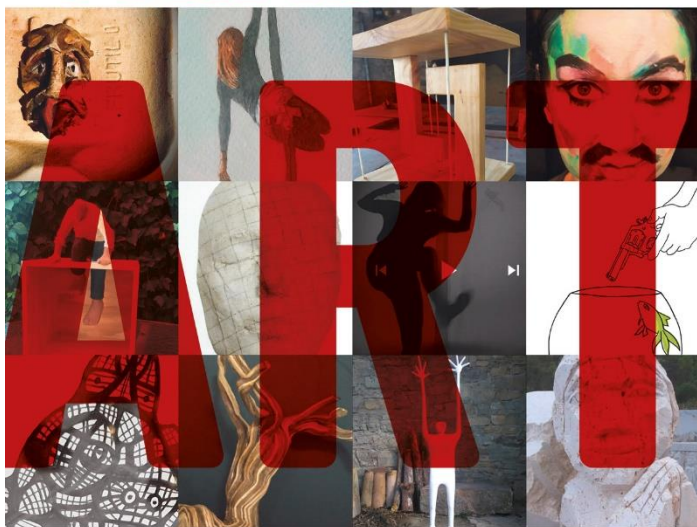
CONFIN_ART pot esdevenir una porta oberta a noves propostes artístiques. Les obres exposades plantegen conceptes i conflictes que, segurament, totes les persones en un moment o altre ens hem preguntat.

L'art pot transformar les persones, pot ajudar-nos a entendre'ns i planteja noves possibilitats i reptes a perseguir.

T'oferim noves maneres de recórrer l'exposició, de mirar i escoltar les obres a partir d'una acció que succeirà només per a tu. T'hi atreveixes?

CONFIN-

Joan Santacana, paer en cap de Cervera, es complau
a convidar-vos a la inauguració de l'exposició

CONFIN-ART, Paisatges d'un confinament

que tindrà lloc el proper dijous 10 de setembre a les 21h
davant el Museu de Cervera, al carrer Major núm. 115.

La presentació s'organitzarà en grups de 20 persones
cada 10 minuts per poder seguir la projecció i
la visita de forma alterna.

Cal fer la reserva prèvia en la franja horària desitjada a
museu@museudecervera.cat o al **telèfon 973 533 917**

21.00h - Obertura de l'exposició

Primer grup. Projecció exterior a la façana
del Museu + visita exposició (21.20h)

21.20h - Segon grup. Projecció exterior a la façana
del Museu + visita exposició (21.30h)

21.30h - Tercer grup. Projecció exterior a la façana
del Museu + visita exposició (21.40h)

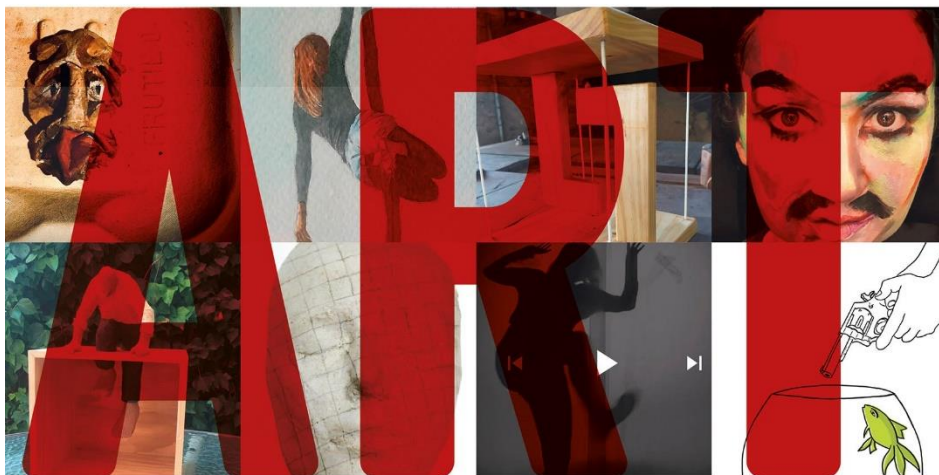
21.40h - Quart grup. Projecció exterior a la façana
del Museu + visita exposició (21.50h)

Etiqueteu-nos:

#confinart #memoriesdelapandemia #culturasegura #museudecervera

CONFIN-

Paisatges d'un confinament

RECORREGUTS ESCÈNICS, AMB GORETTI NARCÍS

Dissabtes 10 i 17 d'octubre de 2020
(de 17h a 20h. Visites cada 30')

Vols viure una visita experiència única? T'agradaria veure l'exposició a través d'una mirada personal que et convidi a la reflexió? CONFIN_ART pot esdevenir una porta oberta a noves propostes artístiques. Les obres exposades plantegen conceptes i conflictes que, segurament, totes les persones en un moment o altre ens hem preguntat.

L'art pot transformar-nos, pot ajudar-nos a entendre'ns i planteja noves possibilitats i reptes a perseguir.

T'oferim noves maneres de recórrer l'exposició, de mirar i escoltar les obres a partir d'una acció que succeirà només per a tu. T'hi atreueixes?

Tria i reserva el teu recorregut escènic:

Recorregut comiat (tristesa, solitud, pèrdua, comiat silencis)

Recorregut temps (temps per pensar, re connectar amb la casa, amb la natura)

Recorregut boig (pors, incerteses, casa presó)

Recorreguts escènics per a grups reduïts (fins a 6 persones).

Entrada amb reserva prèvia:

6€/persona (en grups de 6) - 9€/persona (en grups de 4-5) - 18€/ persona (en grups de 2-3)

L'exposició

Fins a 21 artistes participen en la mostra CONFIN_ART. A tots ells els uneix **el territori**, són artistes que treballen a la comarca de la Segarra i comarques veïnes (Urgell, Anoia, Conca de Barberà, les Garrigues), i **el seu treball crític** cap a allò que ha significat la pandèmia i el confinament que hem viscut.

21 propostes amb llenguatges ben diferents -des de pintura a accions performatives, escultura, literatura, vídeo instal·lacions i escultura- a partir de les quals els artistes comparteixen amb nosaltres la seva visió, el seu punt de vista sobre conceptes universals i propers a tothom.

Comiat	solitud	veïnatges	llibertat
essencial	enuig	aprenentatges	ràbia
família	incertesa	percepció del temps	por
la casa, espai físic i simbòlic		naturalesa	tecnologia

Cada obra evoca un paisatge personal i, alhora, en veure's aplegades en un mateix espai generen nous paisatges i noves lectures. El confinament ha posat sobre la taula la validesa de molts valors sobre els quals semblava sustentar-se la nostra societat: globalització, autoritat, mercats, anonimats, solidesa de les estructures, futur, pervivència i eterna joventut.

Ara us convidem a "mirar" nous **paisatges**, entesos com una invitació a reflexionar sobre quin ha de ser el nostre horitzó vital, com volem viure i com volem relacionar-nos. El debat sobre la globalització, sobre el consum que prioritza les grans superfícies i la multiplicació d'intermediaris en detriment del comerç de proximitat, les virtuts del treball en xarxa, de la cooperació i la cocreació, la importància dels veïnatges i la reivindicació d'un món rural que semblava oblidat (i acomplexat) davant el culte a les grans ciutats. No són conceptes nous però ara han guanyat un protagonisme absolut.

També us convidem a "recrear" paisatges interiors que criden a la necessitat de mirar endins, a la reflexió entorn l'eternitat enyorada i perseguida, a la crítica sobre el predomini de l'home davant una naturalesa castigada, a la necessitat per cuidar-nos, per valorar les petites coses, el present i el nostre dia a dia.

El resultat és una mostra diversa, eclèctica, punt de trobada de persones que viuen i treballen en i per al territori, espai de reflexió i de treball personal i en col·laboració. D'aquí que l'exposició compti també amb els projectes de Marta Agustí, Maria Mora i Teresa Alsina realitzats amb l'alumnat de l'escola Ondara de Tàrraga i que formi part d'una iniciativa més àmplia **#memòriesdelapandèmia**, que pretén recollir objectes materials, documents o qualsevol iniciativa produïda per la ciutadania per fer front la pandèmia.

Per últim, i com a novetat exclusiva, el Museu vol convertir la visita a l'exposició en una experiència única i personal. És per això que s'ha previst oferir unes **visites especials** que van més enllà de la visita guiada o de la mediació. Sota reserva prèvia (que pot ser individual o en grups reduïts de 6 persones), **el visitant viurà l'exposició a partir de la recreació d'experiències per part d'una actriu que dialogarà de forma lliure amb les obres i el públic.**

Campanya Memòries de la pandèmia és una iniciativa liderada pels museus que formen part de les Xarxes de Museus d'Història i de Museus d'Etnologia de Catalunya i el Museu d'Història de Catalunya i que proposa una campanya de recollida de documents i objectes materials que testimonien el pas de la COVID 19 pel nostre país.

L'objectiu és preservar els testimonis de la memòria oral, escrita, audiovisual i objectes que ajudin a interpretar l'impacte de la pandèmia mundial al nostre país.

Aquest fons documental i material pot ser molt divers: EPI (guants, màscares, bates i altre material sanitari...), cartells de tancat per COVID19, dibuixos o altres materials elaborats individualment o col·lectiva per fer front a la pandèmia, objectes domèstics que reflecteixen la vida sota mesures de quarantena i distanciament social; nous productes creats per empreses i indústria; obres d'art a l'espai públic; i ítems que representen projectes i iniciatives comunitàries. En el pla documental els suports poden ser: fotografies, vídeos, missatges de veu, etc.

La campanya al Museu de Cervera

El Museu participa en aquesta campanya amb una doble acció:

- Recull de material (objectes, documents, fotografies, vídeos) de particulars i/o institucions que expliquen com han viscut el confinament, com s'han organitzat, què han fet per sobreposar-se a situacions diverses, com han gestionat inquietuds, treball, pors i la pròpia malaltia,
 - o El material d'aquest grup és divers i heterogeni. Fins el moment el gruix més important és el material aportat per una de les residències de gent gran de Cervera que ha hagut de fer front (amb èxit) a dos casos positius de Covid i com s'han transformat de casa de gent gran a centre sanitari. També s'ha recollit EPI's fets per voluntaris, jocs casolans, retalls de diaris personals, ...
- Proposta expositiva CONFIN_ART. Recull d'obres d'art generades des del confinament per diferents artistes del territori que ens permeten veure com aquest col·lectiu ha treballat des de casa per conceptualitzar allò que la pandèmia i el confinament han provocat en l'individu i en la societat.

Relació d'artistes i obres

MARTA PRUNA

Pes de la vida

Escultura de travertí

Una figuració abstracta, un tall abrupte de radial o moto serra dibuixa figures humanes, fa formes totèmiques, amb mirades amb equilibri i harmonia, fora del temps, sempre actuals.

Consciència en construcció forma part del Camí dels 7 Sentits, un recorregut que conté ja unes 30 obres integrades al paisatge.

MARTA PRUNA

Consciència en construcció

Escultura de travertí

Unes mans que agraeixen un saber, en contínua transformació, i obren bé els ulls cap a la consciència d'un temps que ha sacsejat tothom i que ens ha permès una mirada interior.

Obrim els ulls quan naixem i algú ens els tanca quan morim, sembla que hem de "veure" per 'trobar' el sentit de la vida i, quan aquesta perilla, no només no volem morir sinó que ens replantegem la nostra vida.

Aquestes setmanes de confinament veiem que la vida ens ha canviat, molts científics i filòsofs fa anys que ho preveïen... Ja s'ha vist com una societat basada en l'economia i la política de circ no funciona, cau i més que caurà. Només la mirada posada en l'educació dels nostres fills (i sobretot el nostre propi exemple) podrà fer que tinguin curiositat per la cultura, i la sensibilitat per fer de la feina la seva passió. Passió és bàsicament donar-ho tot.

Ara ens adonem que podem viure amb menys, ara volem fer les coses bé. El sentit de la vida és inversament proporcional a l'èxit interior. Res de fams absurdes i efímeres: ja sabem que som pols i acabarem sent fum.

L'ull com a finestra, i un sol a ple migdia d'uns mesos de març i abril que alguns recordarem.

JOAN CODINA

La peixera

Fanzine dibuixat en diferents espais de casa durant els dies de confinament.

Treball des de Guissona, en plena Segarra. El paisatge d'aquestes terres de secà forma part de les meves accions, que prenen el text com a eina per fer-nos reflexionar sobre uns entorns de vegades oblidats. Igualment, la paraula acompanya "els meus homes" decapitats, malferits, turmentats, confosos, inquisitius ... que, en el fons, ens tornen una imatge de nosaltres mateixos. El meu treball es pot entendre com una exploració de l'autoconsciència a través de la pintura, del dibuix i de la paraula.

Com un peix a la peixera, vaig deambulant i dibuixant per dins de casa. Aquests dibuixos són un relat que no té inici ni fi.

JOAN CODINA

L'espai que no ocuparé. Construir-me el meu propi taüt.

Fusta reciclada d'una tanca de jardí.

Aquesta peça vol reflexionar sobre la necessitat que té l'ésser humà d'acumular espais per transitar al llarg de la seva vida, fins al punt de la necessitat d'un espai després de la vida. El nostre rellotge biològic s'ha aturat però volem mantenir-nos en el temps i l'espai.

El buit del meu cos és un buit impossible de cobrir, ja que és un buit sense barreres.

EDUARD BOLEDA

Desconfinament

Fang refractari cuit a 1230 graus i fusta

Ser de Verdú és gairebé una garantia de dedicació a l'art. Fa 25 anys que faig escultures en fang; el tema principal de les meves obres és la vida quotidiana i també, en bona part, temes relacionats amb la música donat que jo soc músic de professió.

Us presento un personatge que vol sortir de dins la caixa, en una metàfora d'allò que ha representat el confinament viscut.

ALBA CUÑÉ

La petita mènsula del confinament

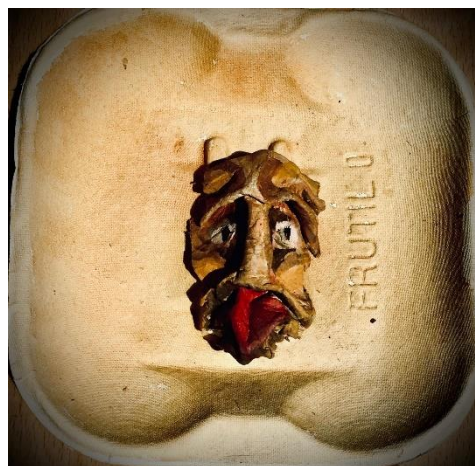
Cartró de rotllo de paper higiènic i safata reciclada de fruita.

Sentir pensaments - Pensar sentiments

No he anat a la recerca de cap tema, m'he deixat portar, he acceptat allò que m'arribava,

allò que trobava, un rotllo de cartró i una safata amb una forma que suggereix.

He mullat material, l'he arrugat i he vist com actua, he estudiat les seves propietats, la seva elasticitat, com s'asseca, i m'ha sorprès la duresa del seu resultat, d'aquesta acceptació natural i sense cap intenció, només lúdica, he anat formant figures a l'atzar.

ALBA CUÑÉ

El temps no té pressa

Aquarel·la amb tractament de silicona

Dibuix aïllat, inspirat en "Flor", poema de Federico García Lorca.

Reconstruït pel confinament sota la demanda d'una bona amiga infermera, aquest dibuix

tenia un destí: l'Hospital d'Igualada...

El dedico a totes les persones que ens han deixat aquests dies de pandèmia i, molt especialment a l'Olga, amb qui vaig poder compartir la creativitat de l'imaginari.

No hi ha paraules, sols mirar i deixar-se portar...

RAMON SANFELIU

Somriure

Escultura de pedra amb intervenció.

El Covid-19 ens ha afectat d'una forma inimaginable, alterant les nostres rutines més bàsiques, els nostres hàbits i, fins i tot en molts casos, la vida. D'aquí neix la meva necessitat de fer una intervenció a la paraidòlia, amb una mirada diferent i dotant-la d'un somriure: "després d'una gran tempesta sempre surt el sol".

JOSEP M. SANTESMASSES

Heura verda enfilant el mur

Els contratemps duen oportunitats,

però sovint oblidem les respostes un instant abans de comprendre-les bé.

CESC XAVI FONOLL

Marcianades

Soc escultor del ferro i durant aquests mesos m'he hagut d'enfrontar a un doble confinament: el provocat pels efectes de la pandèmia mundial de la covid-19 i el sobrevingut per la convalescència d'una operació de genoll que em deixa immobilitzat i m'impedeix realitzar les tasques domèstiques amb normalitat. Aquestes circumstàncies em generen uns dies de soledat, reflexió i avorriment que decideixo amenitzar realitzant una sèrie de dibuixos a bolígraf.

Les marcianades mostren la tasca formiguesca a base de traçar línies i formes per crear una espècie de teixit del confinament amb un bolígraf negre. El resultat són formes que evocuen personatges extraterrestres, monstres i figures grotesques que són com un mirall que ens retorna la realitat deformada i l'experiència esbojarrada que vivim. Al mal temps, ironia.

CESC XAVI FONOLL i CARLOTA HEREBIA

L'economia no té sants

Instal·lació amb fusta, ferro i collage.

Aquest projecte neix de la preocupació dels artistes per recuperar espais i buscar col·laboracions entre professionals amb la complicitat del públic. Reivindiquem l'intercanvi real, l'autofinançament i la reducció d'intermediaris en un mercat que utilitza l'art amb l'únic objectiu de generar bens posicionals i elits que es retroalimenten.

En el món globalitzat, quan estem més connectats que mai, hem desconnectat del que tenim a prop. Avui hi ha més censura i menys llibertat d'expressió que fa 20 anys enrere. Ens hem estat bunqueritzant rere el prisma de la cultura i el benestar social occidentals per mirar el món i amb el confinament, la gran ciutat ha passat de ser un lloc intransitable pel turisme massificat a convertir-se en un paratge minat de cases-presó amb els carrers buits.

Volem menys etiquetes i més respecte a la diversitat. Però sobretot volem recuperar la fe i la creença perquè no pensem que siguin valors dels quals ningú n'ha de tenir el monopoli. Ni els cossos de cadascú son patrimoni de la humanitat ni l'espiritualitat i la religió estan al servei de l'establishment.

Si creus que l'art té capacitat transformadora perquè ajuda a generar consciència crítica i desenvolupar la creativitat en qualsevol matèria; si creus que les emocions, la flexibilitat i la intuïció de les persones son reaccions, capacitats i habilitats que es poden treballar en l'àmbit educatiu a través de l'art, si creus que val la pena fer la teva aportació econòmica simbòlica , emporta't una de les estampes dels artistes participants, son sèries limitades i els diners es destinaran a autofinçar els nostres projectes.

"Els artistes també mengen de tant en tant, encara que alguns més que d'altres".

RAMON SALA

Arrels i fanals de vent

Instal·lació

M'agrada observar la natura i posar atenció sobre les formes orgàniques. Sovint m'encanto amb tot allò que vol passar desapercebut. Les arrels ens parlen d'una història que està latent sota l'arbre. Adopten la seva forma adaptant-se a l'espai. Tracen un camí enrevessat i ple d'obstacles que les fa tornar sinuoses i amples en algun tram però extremadament fines en d'altres. Observar-les és aprendre sobre nosaltres mateixos. A la natura trobem tot el que necessitem; només hem d'estar atents i tenir paciència. Tornem als orígens, seguim el camí de les nostres arrels per entendre qui i què som.

ALBA TORRES

Confí: terme on un territori acaba i on un altre comença

Vídeo instal·lació en 5 capítols

Capítol 1. LA GÀBIA INVISIBLE: Obra creada els primers dies de confinament, a partir d'un somni meu relacionat amb aquest confinament.

Capítol 2. LA PUNXA DE LA FLOR: Obra creada el dia 30 de confinament, també a partir d'un somni meu.

Capítol 3. PANDEMNOIUM POIESES : Obra creada col·laborativament amb un filòsof peruà que parla de l'inconscient col·lectiu en temps de pandèmia.

Capítol 4: EQUILIMIT: Obra creada en temps de desconfinament, que explora la experiència sobre els nous equilibris existencials

Capítol 5: en procés...

L'obra pretén explorar i fer art en un territori liminar, en el límit de la pròpia consciència, travessada per l'experiència del confinament, la pandèmia i la crisi actual

L'obra explora la meua experiència interna e inconscient en relació al confinament i la pandèmia. Treball inicialment inspirat per la proposta nord americana <https://www.idreamofcovid.com/>, projecte web que està recollint els somnis de persones de tot el món durant aquesta pandèmia i busca explorar els arquetips que es mouen en l'inconscient col·lectiu en un moment de crisi com aquest.

Aquest projecte, a la vegada ha estat inspirat en el llibre "El tercer Reich de los sueños", on la seva autora C.Beradt recopila centenars de somnis de diversa població alemanya els primers 5 anys del règim nazi.

Treballs, incloent el meu propi, que també beuen dels estudis del psiquiatra Carl Gustav Jung, pioner en parlar de l'inconscient col·lectiu, la imaginació activa i la funció de l'art en un procés terapèutic.

TOMEU MONTAGUT

UXO

Paper maixé

"Amb els peus enterrats en el fang i els braços en alt, demana ajut, vol tocar el cel amb les mans ben obertes i s'estira tant com pot amb l'esperança que algú l'agafi"

LUCIO ORTEGA

El fruto del Dolor

En homenaje a mi hermano y mi cuñada.

Me gusta narrar historias, pero la que voy a contar ahora me hubiera gustado no tenerla que escribir nunca.

Era un regalo para mi sobrina que cumple años el 20 de Mayo.

Apareció el famoso Corona pero yo

seguí a lo mío.

Luego la llamada,

Luego el ingreso,

Luego...

No hay despedida, no hay esperanza.

Solo el dolor.

El banco y yo .Su último deseo tengo que terminarlo.

Dos relojes con sus números y una caja por abrir .Sentaros e intentad abrir la caja sin miedo a que se rompa. Todo tiene arreglo menos la muerte.

LUCIO ORTEGA

Negacionismo

La tierra es plana, el virus no existe y la ley de la gravedad es un invento del capitalismo para tenernos a todos pegados al terreno. "Dios no existe, Marx ha muerto y yo ya no me encuentro muy bien".

AINA CASTELLTORT

Ara sí, a casa, només nosaltres tres, cuidant-nos i valorant el que tenim ara, tement i

enyorant. Vaig recuperar alguns abstractes que havia fet a Xile. Volia fer-hi una segona

pintada amb coses d'allà, ara que era tan lluny i el juny era una quimera. Aquella era la

meva manera d'estar allà, viatjar i tornar a explorar allò viscut, entrar en els seus racons a poc a poc i acariciar els contorns. M'agrada sorprendre'm de com es mouen els colors i observar què van dient pintura, aigua, mirada i dits... vaig pintar-hi coses que estimo.

Aquesta primavera la vaig estimar com feia anys. Caminar cada dia amb els gossos i ma germana era un ritual que em feia somriure feliç i agrair la pluja, els colors dels marges, tanta verdor. Quant de timó vam collir, quantes roselles vam sopar! D'això també en vaig pintar alguna cosa ràpida.

Vaig seguir amb el circ i acrobàcia, ara que entrenava sola o acompanyada online, pintant tornava a pujar a la tela davant el mar, podia tornar a veure'l fent malabars en aquell carrer, i al·lucinar del que fa la meva professora a la lira. Quan podria tornar-hi?

La pandèmia va fer més visibles i més greus les desigualtats. Els temporers dormien al carrer mentre altres podem estar-nos a casa, cada dia més gent no tenia diners ni per menjar i un dia de maig un policia va matar a George Floyd. Veia a la tele els carrers dels Estats Units encesos i em venien ganes de plorar, em transportava al que havia viscut a Xile. Allà vaig viure la repressió més gran que he vist mai: lacrimògenes, perdigons i balins, en aquells carrers es van perdre vides i centenars d'ulls per protestar per una vida digna. Em sentia germana i em sentia avergonyida que avui segueixi passant, que tanta gent hagi de fugir i seguir morint al mar, que tants veïns hagin de viure sense papers, i tantes tantes coses! Per això vaig pintar el món capgirat, en blanc i negre amb el rostre d'ell, que ja no hi és, i veus de protesta, que des d'aquí em sé part implicada de tot el que passa.

I aquest és el meu petit relat del que he pintat confinada!

Salut, alegria, art, rebel·lia i amor!

ERIK SCHMITZ

Introspecció, autoconeixença i metamorfosi

Quan tot s'atura i hom queda exposat a si mateix és el moment d'emprendre el viatge cap a l'interior, fer preguntes i adonar-se de com s'és.

De que estàs feta? Ets qui realment creus que ets? Ets lliure o presonera? Ets una persona que segueix uns estereotips o bé brilles amb la teva pròpia llum?

Els cinc volums són una única vinyeta tridimensional que ens mostra el procés de metamorfosi fruit de la introspecció i l'autoconeixement viscut durant el confinament.

MANESCAL

Sense títol

Peça de ferro i fusta

He fet una peça desagradable que vol representar la nostra derrota davant un sistema venut als foscos interessos de la matèria. Com a víctimes inconscients, penjades, cremades, massacrades...

ROSER SÀRRIES

Caminades de confinament

Escultura de pedra amb líquens d'un marge del camí

mapa dels diferents itineraris

fotografies de diversos moments en el temps.

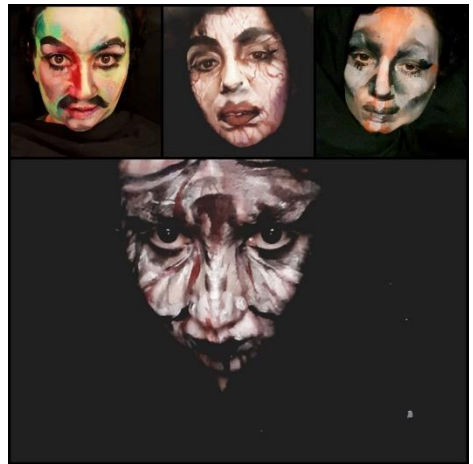
Durant aquests llargs mesos de confinament hem pogut observar i gaudir dels canvis que la natura experimenta durant la primavera. La Segarra és un testimoni fidel del canvi de colors, del creixement i del desenvolupament de cada petit o gran tros de natura que evoluciona cap a la plenitud. El brogit de la vida diària s'ha parat i hem pogut escoltar el nostre entorn natural. Les curtes caminades entorn de casa amb el mòbil a la mà deixen constància d'aquest canvis: floració, plantes, arbres, perspectives, mons interiors, ...

CARLOTA HEREBIA

Persona Personae. No soc ningú i puc ser tothom.

Instal·lació amb fotografia, maquillatge corporal i oli sobre benes enguixades.

La meva cara...les meves cares...

La reproductibilitat virtual de l'ego anul·la com diria Walter Benjamin sobre l'obra d'art ,el seu *hic et nunc*, la seva aura i ritualitat. Què roman sota les aparences, el maquillatge i el vestuari? Existeix realment allò que ens fa únics i perdurables o és tot un miratge de l'ego que s'aferra al mirall condescendent ,com la madrastra de la Blancaneus ,per no rendir-se a l'envelliment i la inexorable trobada amb la mort. Sí.... mira endins, mira.....però procura no posar-li cara al buit.

LALI CALZADA

El Cenote

Tècnica al carborúndum, tinta negra impresa sobre paper de gravat súper alfa.

Inspirat amb els cenotes Maías.

Lloc Sagrat Gran Tomba.

Accès a l'infra (sota) món.

Lloc si de la mort, on hi ha tresors vegetals, les llavors i l'origen dels éssers.

Lloc de mort i de vida.

Entrada al gran úter de la mare terra.

Lloc de molta energia, inspira molt respecte.

Viatge en el temps.

Entres en un lloc diferent, no hi ha paraules.

Sentim la ritualitat, la vivim.

MIQUEL GASCÓN

Paisatges de confinament

Bolígrafs de colors

És una obra lúdica sense motivació, simplement fent una descripció o una interpretació del que veus habitualment, amb uns elements simples i un suport tradicional, per disfrutar jo i qui ho vulgui "mirar" més que veure .

ESPAI AUDIOVISUAL

MARTA AGUSTÍ I MARIA MORA,

AMB ALUMNES DE BATXILLERAT DE L'EASD ONDARA DE TÀRREGA.

Us pensàveu que el confinament no ens deixaria seguir endavant amb el teatre? Al batxillerat de la via d'arts escèniques, música i dansa de l'EASD Ondara som valents i no ens deixem guanyar fàcilment.

El teatre és viu sempre i ens deixa expressar tot allò que sentim i que ens passa.

Es tracta d'un espectacle de creació col·lectiva, fruit del treball conjunt amb un grup d'alumnes del batxillerat escènic. La temàtica de la representació parteix d'una reflexió per part de l'alumnat: 'Qui som? Com ens hem sentit durant aquest confinament?.

La proposta vol ser un viatge poètic pel nostre cos, i els nostres sentiments, a partir del moviment, la imatge i la paraula. Un espectacle dirigit per Maria Mora i Marta Agustí. Esperem que us agradi tant com a nosaltres!

#memoriespandemia

CAMPANYA PARTICIPACIÓ CIUTADANA

ERIC GRAU

Angry Toons (caricatures enfadades)

Dibuix d'estil Doodle

Sobre Angry Toons: El primer treball que faig d'estil doodle amb color. El Doodle es un gènere d'art urbà que consisteix en marcar uns límits principals (ja sigui un objecte dibuixat o un personatge o els mateixos límits del paper) i omplir tot l'espai de dins amb símbols o personatges espontanis. En aquest treball, he optat per usar les mateixes lletres del títol en diferents estils. El primer representa una visualització espontània que vaig tenir del meu despertador quan sonava mentre somiava abans de despertar-me, el segon està inspirat en un dibuix que vaig fer de petit (un globus amb cara) i el tercer representa la meua "addicció" a dibuixar el que més m'agrada dibuixar: els ulls expressius. Al meu instagram @kirejam hi ha els timelapses dels tres dibuixos, on es veu a càmera ràpida com els dibuixava.

L'obra es va començar a treballar al mes de febrer a classe i, arran la situació d'emergència esdevinguda, s'ha finalitzat mitjançant assajos virtuals des de casa.